

Příběh mé diplomky a pár čísel

Nezařazené | 11.4.2017 @ 17.00

Vesmír si nepřál, abych tuto práci dokončil včas. Všechna lapálie začala už v létě minulého roku, kdy mi ze studijního na CTS poslali vyrozumění, že mám všechny předměty hotové a že bych měl napsat svou *master's thesis*. „Hurá“, řekl jsem si, „mám teď dva měsíce času na psaní!“ „Ale prrrr, koníčku, ne tak rychle,“ sdělilo mi studijko. „Don't get too invested into writing [nezačínaj s psaním] before an official approval of your thesis proposal by the thesis research committee [před oficiálním schválením návrhu práce příslušnou komisí]“! Jenže já jsem proposal neměl, neměl jsem ani vedoucího a měl jsem jen vágní představu o tématu. Přes prázdniny se se mnou nikdo nechtěl bavit a nikdo mi neporadil, takže jsem se celé léto flákal a něco si četl, ale nedospěl k jasnému, vycizelovanému návrhu předmětu výzkumu. K tomu jsem zjistil, že mám doma o strážníka víc, neboť začátkem léta se nám narodil Saul. Přes léto jsme to ani necítili. V září ale, když jsem začal pravidelně chodit do práce, zasáhlo nás to zásadně a nečekaně. V září jsem již nějaký proposal splichtil a odeslal. Příslušné komisi pak ale trvalo asi tři týdny, než mne vyrozuměla, že by to chtělo dopilovat, což jsem vzápětí učinil, ale teprve v půlce října mi na vědomí bylo dáno, že tedy mohu začít psát.

Pak přišly starosti v práci. Zahraniční lektori, které je třeba překládat a obskakovat, různé školní akce, výuka dvou předmětů,

tutoriál dalších dvou, atd. Během října jsem již věděl o čem chci psát, ale měl jsem pocit, že musím nejprve nashromáždit materiál, provést patřičnou rešerši a teprve pak začít s psaním. V listopadu se všechno jen zhoršilo a přidal se k tomu další stres, neboť mi na krku vyrostla hrozivá boule. Vypadala jako naprosto ukázkový nádor. Zde musím připomenout, že jsem hypochondrický typ. Když mě píchne na prsou, začnu se víc holit a čistit kvádro do rakve. Během listopadu a prosince jsem s tím proto běhal po různých doktorech, až jsem skončil na operačním stole pod narkózou. Nic z toho nebylo, že prý jen imunitní reakce uzlin na nějaký kapénkově přenosný virus, který člověk chytne od jedinců z rozvojových zemí. Ano, ulevilo se mi, ale ten shon mi klid na psaní vsutku nepřidal.

Teprve 9. 12. 2016 jsem založil první draft a začal psát. V nemocnici jsem zdolával Gadamera, po večerech Ricoeura, o vánocích v Rumunsku jsem brojil proti inerantistům a v lednu, když jsem neměl tolik práce, zabředl jsem do jemných nuancí kanonického přístupu. Po osmi týdnech, vlastně 5.2.2017, jsem poslal vedoucímu první draft. Tento postup nebyl příliš vhodný, protože deadline byla 1. března a vedoucí ode mně do té doby nic neviděl. Podle původního plánu jsem s ním měl diskutovat jednotlivé kapitoly během října a listopadu, já jsem mu ale měsíc před odevzdáním poslal de facto hotovou věc. Mea culpa! Když na to ale tak vzpomínám, zdá se mi, že jsem opravdu neměl jinou možnost. Ten prostor pro psaní v říjnu a listopadu jednoduše nebyl. Až od prosince jsem si ho pomocí drastických metod vydupal a vyzápasil, když jsem se vybod na některé úkoly v práci, spal jsem 4–5 hodin denně a nechával Aničku doma s dětmi dlouho samotnou.

Vedoucímu trvalo přečíst můj první draft dva týdny. Pochválil šíři mého záběru, ale vytkl mi, že jsem práci dal docela nehezky, neschůdný tvar. Bylo to necelé dva týdny před odevzdáním, takže mi řekl, abych tu věc případně uzavřel a odevzdal to tak, že to třeba projde, ale že je to škoda. Zmínil se ale, že měl pocit, že mi chce studijko prodloužit termín. Pocit se stal skutečností a já dostal měsíc navíc! Již během čekání na odpověď od vedoucího jsem nelenil a snažil se přepracovat první část, která byla i z mého pohledu nejproblematictější. Když mi vedoucí odpověděl, vstřícně, leč i značně kriticky, měl jsem dalších pět týdnů pro zapracování jeho výtek, takže od 5.2. do 30.3. doznala práce zásadních změn.

Abych si zkusil sníst i něco soli, zasáhl nás právě během února a března další nečas. Daní za mou vynucenou insomnii bylo snížení imunity, takže jsem posmrkoval a pokašlával co dva týdny. Aničku chytly jakési záněty, s nimiž skončila na pohotovosti a doma s antibiotiky. Darius dostal zápal plic, musel na víkend do nemocnice a dostával se z toho tři týdny. Saul

chytil rýmu a nemohl nám dobře dýchat, což mělo prý nějakou souvislost i s růstem zoubků. K tomu se v únoru a březnu přidaly další patálie v práci, neboť začal semestr. Bylo to opravdu příšerné. Pokud budu dále studovat, situacím, k nimž docházelo během psaní této práce, se musí rázně předejít. Už nikdy žádný spěch, žádný stres způsobený studiem. Měl jsem během posledních měsíců nejednou chuť vykašlat se na to a prodloužit si studium o rok. Zás tak moc by se nestalo. Ale znamenalo by to, že jsem v letním semestru 2016 dřel jako kůň zbytečně, když jsem si přihlásil 4 předměty, abych je stihl dokončit a mohl graduovat v roce 2017! Ach ty lidské plány, ta ješitnost, ta pýcha, ten shon a to pachtění! Jenže já už to chtěl mít za sebou, abych se někam posunul. Kvůli práci na VOŠMT jsem ztratil 2–3 roky oproti normální studijní dráze a k této prodlevě jsem se rozhodl nepřidávat.

Proto od chvíle odeslání pocit'uji ohromnou úlevu. Mám teď velké plány, vrátil jsem se k Memrajsu, na který jsem neměl čas, radostně vše doháním a odpovídám na čtvrt roku staré pracovní maily. Mám víc kvalitního, bezstresového času na svoje koblížky, opravuji věci v bytě, s Aničkou vymýšlíme dovolenou... nádherný, skvělý život.

Samotnou práci nezveřejním, dokud se mi nedostane odezvy ze CTS. Myslím, že mi to projde. Dal jsem do toho hodný kus sebe, intelektuálně jsem se jaksi vzepjal, jak jsem se ještě nikdy nevzepjal a sestavil jsem, myslím, docela životaschopný argument o úkolu historické kritiky v biblické hermeneutice. Velmi rád bych na tomtéž poli pokračoval a napsal dizertaci o vnitrokanonické hermeneutice nějakého biblického tématu nebo pasáže. Vskutku, celá diplomová práce se mi teď začíná jevit spíš jako příprava na něco většího. Zatím ale teprv jen pracuji na konturách jakéhosi předběžného představení zamýšleného doktorského výzkumu a ani nevím, kde bych jej měl vykonat. Z VU mi už měsíce neodpovídají, asi jim mé dotazy přišly hloupé. Takže nevím a vítám všechny návrhy.

Nyní pár číselných údajů:

- Přesně 17 týdnů, přesně 119 dní trval proces samotného psaní, od založení dokumentu prvního draftu po odnesení zásilky se třemi kopiemi na poštu.
- Až 823× jsem se díval do online slovníku kvůli slovíčku, na které jsem si nemohl vzpomenout.
- Práce má 244 položek v bibliografii. Někdy jde ale o různé kapitoly v jednom sborníku, takže reálný počet konzultovaných publikací bude jen něco přes 200.
- Je zde celkem 455 citací a poznámek pod čarou.
- Práce má 20983 slov, tj. 17 slov pod horním limitem. Musel jsem se velmi snažit, abych práci do limitu sešněroval, ale muselo to být, jinak by mi nějaký systémeček v komisi přiklepl trestné body.
- RR771094861CZ je číslo zásilky se třemi vytištěnými a jednou digitální kopii práce.

<https://selah.cz/nezarazene/pribeh-me-diplomky-a-par-cisel/>